

mangfoldige Sager, hvor man ikke kommer til Eksekution. Jeg har ikke det mindste imod, at man siger, at man, naar man gaar til Staten for at faa en Dom eksekveret, skal betale et passende Gebyr, og paa samme Maade har jeg intet imod, at man ved Auktioner skal betale et rimeligt Gebyr.

Hvis der altsaa under Sagens videre Gang bliver Spørgsmaal om at tilvejebringe Balance, saaledes at man ikke skaffer Staten ringere Indtægt end nu, saa er jeg fuldkommen villig til at gaa med til det. Det kan let opnaas, og jeg tænker ogsaa, at Sommeren vil blive benyttet til at skaffe Oplysninger om, hvorledes det vil stille sig efter de nugældende Regler, efter de Regler, der ere foreslaaede i Regeringens Forslag, og efter de Regler, der ere foreslaaede af Udvalget.

Justitsministeren (Zahle): Ja, det vil jo hjælpe betydeligt, naar den ærede Ordfører og Udvalget i dette Ting, følgende den ærede Ordfører, ville gaa ind paa, at Auktions- og Fogedagebyrer blive de samme som hidtil, men som foreslaaet af Udvalget skulle Fogedagebyrer helt falde bort. (*Ordføreren* [P. G. C. Jensen]: Ikke helt!) Jo for Eksekution efter Dom. (*Ordføreren*: Ikke i alle Tilfælde; ikke, hvis man kan faa dem hos Rekvisitus!) Nej, ikke i det Tilfælde, men hvis Fogeden ikke kan gaa ud og hente Pengene hos Rekvisitus, skal Domshaveren ikke betale Gebyret, medens Domshaveren nu skal betale for Eksekutionsforretningen, inden han kan faa Fogeden til at bevæge sig. Og Auktionsgebyrerne, siger det ærede Medlem, kunne ogsaa blive ved det bestaaende. Ja, det vilde jo medføre en meget væsentlig Forandring. Naar man her af en fast Ejendomsauktion, som jeg nævnte, over en Ejendom paa 20,000 Kr. har nedsat Gebyret fra nu at være 288 Kr. til at blive 30 Kr. 40 Øre, og naar man ved Løsoerauktioner f. Eks. nedsætter det saaledes, at hvis der paa saadan en Auktion sælges for 5,000 Kr., koster Auktionen nu 240 Kr., men efter Regeringens Forslag 66 Kr., og efter Udvalgets Forslag 18 Kr. 40 Øre, saa er det rigtignok en betydelig Fravigelse fra det Standpunkt, som det ærede Udvalg har indtaget, hvis det forlader sit Forslag om, at en saadan Auktion kun skal koste 18 Kr. 40 Øre, og vil gaa ind paa, muligvis, at den kommer til at koste 240 Kr. ligesom nu. Hvis man gik ind paa saa væsentlige Ændringer, kunde man naturligvis nok vente, at man kunde nærme sig

til hinanden. Dette har meget at betyde, thi Auktionsgebyrernes Størrelse i 1907—08, Statens Indtægter af Auktionsgebyrerne i det Aar, var omtrent 700,000 Kr.

At drage en virkelig Sammenligning imellem Retsgebyrerne for Domssager, naar man nu vil gaa over til at fastsætte et bestemt Beløb for en Retssag af en vis Størrelse, og de nuværende Retsgebyrer, hvor man først betaler Inkaminationsgebyr af Sagen ved dens Anhængiggørelse eller Antagelse ved Retten og dernæst betaler Anstandsgebyr for hver Gang, Sagen udsættes, og betaler, hver Gang man skal føre Vidner osv., det er meget vanskeligt. Men man kan naturligvis anstille en Sammenligning mellem, hvilket Resultat i Almindelighed Regeringsforslaget vil bringe, hvilket Resultat Udvalgsforslaget vil bringe, sammenligne dette og holde det op imod de Indtægter, Staten nu har af Retsgebyrerne osv.; og da Sagen forudsættes fra alle Sider ikke at ville kunne bringes til noget Resultat nu, kan jo ganske rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, i Sommer denne Sammenligning anstilles ved Statistisk Bureaus Hjælp, og jeg skal drage Omsorg for, at det sker.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Maa jeg blot bemærke, at der ikke er Tale om, at Udvalget har stillet Forslag om Auktionsgebyrerne; det er et Forslag, der er stillet af Regeringen, vi have blot ikke foretaget nogen Forandring i det, og det kommer jo af, at vi først vilde se, hvorledes vort Hovedforslag vilde blive modtaget, det nemlig, at der skal betales noget særligt udenfor den almindelige Domsbehandling. Jeg har jo nævnt det som et Hovedprincip, at der skulde betales særligt for Vidners Førelse, for Optagelse af Tingsvidne. Det viser Vejen; men gaar man ind paa dette, fraviger man Lovforslagets Princip, som er en eneste Betaling og ikke mere. Fraviger man det Punkt, det Hovedpunkt, som jeg regner det for at være, saa følger det af sig selv, saa kunne vi ogsaa gaa med paa andre Punkter, navnlig saadanne, som have finansiell Betydning, saaledes som Gebyret for Tvangsauktioner, der jo i Virkeligheden ikke spille nogen almindelig Rolle nu; det er jo ikke saa særlig hyppigt endda for dem, der have med Domssager at gøre, at Tvangsauktioner finde Sted, saa jeg tror, at man ikke kan tvivle om, at der fra hele Udvalgets Side vil være Tilbøjelighed til at gaa ind paa at sætte Afgiften for Tvangsauktioner til et pas-